

Adaptare după FRAȚII GRIMM
de CRISTINA DONOVICI
Ilustrații de SIMONA CORDERO

Albă-ca-Zăpădăca

POVEȘTI DE AUR

Deși avea toate bogățiile din lume, regina unui mic ținut înzăpezit era foarte nefericită. Își doreau foarte mult un copil, atât ea, cât și regele, însă norocul nu fusese de partea lor. Cu sufletul umbrat de o veșnică tristețe, regina copleșită era ziua de lungă în fața ferestrei din turnul castelului. Ciripitul vesel al păsărelelor era singura ei alinare.

Într-o zi, în timp ce broda, acul îi alunecă din mână și o înțepă în deget. Picăturile de sânge căzură pe zăpada albă, iar gândul reginei zbură imediat la copilul pe care nu îl avea. „Cât mi-aș dori să am o fetiță, cu pielea albă ca zăpada, buzele roșii ca sângele și părul negru ca abanosul!” își zise ea visătoare.

Și când nimeni nu mai spera la o minune, dorința ei se împlini. Peste câteva luni se născu Albă-ca-Zăpada, cea mai frumoasă prințesă a acelor vremuri, cu pielea albă, părul negru și buzele roșii, exact cum și-o închipuiseră mama ei. Din păcate însă, regina se sinse după naștere, dar nu înainte să își strângă în brațe fetița care îi adusese fericirea.

Țiimpul trecea, iar mica prințesă creștea frumos, ocroită de dragostea regelui și înconjurată mai mereu de păsărelele care pe vremuri îi cântaseră mamei sale, la fereastră turnului.

